

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes. 0'25 Ptas.
Estranjé un any. 6'00 "
Número corrent. 5 cents.
No retornám ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.-Borne

Directó, Administradó y Proprietari
ES MASCLE ROS

(Tirada: 3400 exemplars)

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

Gobernador por herencia

En buen aprieto iba a ponernos el Sr. Garcia Prieto si llega a pisar nuestro suelo como Gobernador, D. José Alberola Serra cuñado del Sr. Estruch el incapacitado.

Tan grata memoria dejó entre nosotros D. José, que jamás se nos olvidará aquel rasgo de hombre sano cuando desde la plancha del vapor que le condujo a esta calmosa Isla (calmosa segun Santiago Rusiñol) dio órdenes terminantes para perseguir con ensañamiento el juego, pero... ¿como no jugar si hasta en sus apellidos ya se destacaba la silueta d'es truch y del dei-cha-fer?

La labor del Gobernador que huyó cual malhechor perseguido, es aplicable al antiguo adagio isleño: «Partida de cavall y arribada d'áse.»

Poco después de su llegada a esa, ya no se jugaba... ocultamente però si descarada y públicamente, hasta en la vía pública aprovechando la tísica y moribunda luz del farol de la esquina, y, según se dice que hasta hubo vigilante que prestó el suyo a los jugadores callejeros, por temor a la cesantía.

Con el embarque de cerdos, fue una porquería pues se hacían versiones de que cobraba las cinco del ala por cabeza.

Transportaba quien lo pagaba, acaparaba quien él quería, sentía vivos deseos de gobernar pero... ni podía, ni quería, ni sabía, porque es aquello de que: *Mira amb equi vós y dirán tu qui ets* y como su cuñado, (según se dice) era quien pregonaba los buenos sentimientos de Joselito, ayudó a la obra magna de nuestro hombre y a cuyo fin hicieronle la fineza de pedir repetidas veces su destitución, por lo que él se hizo el sordo, hasta que bien aconsejado dióse por enfermo, único sistema de conseguir la deseada y bien merecida jubilación.

El tiempo pasó; y ya calmados los ánimos, suena en nuestros oídos el nombre de D. Enrique Alberola Serra nombrado Gobernador de Baleares.

¡¡Un bomba!!

Como discípulo del Sr. Estruch, solventaría los problemas de igual forma que el maestro y a cuyo fin, agrupáronse los hombres todos sin distinción de matices, protestando el nombramiento del cuñado del jubilado, como quien dice: *Que el compri qui no el coneix que noltros ja el coneixém massa.*

¡Pobre Sr. Alberola! Poca confianza inspiraron las manifestaciones hechas al Sr. Blanco en Madrid a raíz de su fracasado nombramiento, las que publicó «La Última Hora» reservándose citar que el Sr. Alberola era el cuñado Ciutti del Sr. Estruch.

Esta es la primera vez que los mallorquines, abans de rompre'sé es cap, s'han posat sa cervellera.

J. M. A.

Per D. Pedro Martínez (Alcalde)

Un sord que tot lo que heu te de lletj heu te de cult y humanitari, molt amant de s' arqueologia, mos diu a s' oveya lo sigüent. Sería necessari que es nostro inteligent Alcalde donás ordés severas a n' es guardies que

vijilen per S' Institut y Sa Drassana, a fi de que evitassen s' abús que cometen varios desenfeinats que s' entretenen fent inscripcions amb lápiz, carbó y quinevets, a ses estatués d' el «Beato Ramón Llull» y «Jaume Ferré».

Noltros trobám que te rahó, pues de segui axí, no mos torbarém a torná veure com antes a «Mestre Jaume Ferré» duguent bombet en s' estiu y capell de páya en s' hivern, y al «Beato Ramón Llull» amb un capell de torero, y, es dia que vengan forastés, no será estrañy que sa figurin si es mallorquins han aixecat un monument a n' es veterano «Gallo» lo cual sería una ofensa p' es desaparecut Club K. P. O. «bon repós y bon remey».

¡¡"Es Mascle Ros,, s'ha venut!!!

¿Que vos pareix? ¡Cap com aquesta! ¡«Es MASCLE ROS s'ha venut!» De boca amb boca corria aquest crit divenres passat cuant sortí es «FOCH Y FUM» sense parlar d'es meu vehinat VERGA y prometent que sortiria un número extraordinari si Deu heu vol y en Verga. «Demunt lo que li ha dat, ferá es número extraordinari» repetien ets anti-verguistes.

¡A poch, poch! *Es Mascle Ros*, ni s'ha venut, ni fa es número extraordinari demunt es dobbés d'en Verga. Aquest número doble, es degut a que dimars va essé Sant Jordi (defensor de las doncellas) y com que *Es Mascle Ros* sa jira per aquest nom, per commemorá es seu sant, regala a n'es suscriptós, vintiset pesettes y mitja de papé, quatre d'impressó y dues d'imprenta; total; 33'50 pts. y en Verga no hi pósa cap céntim.

Per si no fossen suficientes aquestes aclaracions, per demostrá que en VERGA no ha comprat *Es MASCLE ROS*, ahí va una continuación.

Disapte, (día 20) vatj essé cridad novament a n'es Jutjat, ahont m'indicaren que ja estave llest es sumari d'es procés *Verga-Masclé Ros*, axí que sa causa va a L'Audiencia y que nombrás missé y procuradó per sa defensa, però com jo crech que sa cosa no te importancia, consider que es milló abogad defensó es sa rahó y es mes adequat procuradó, jo mateix que *procuraré* demostrá a D. Xim Pascual (abogad de D. Juan March y Ordinas (a) Verga natural de Santa Margalida y domiciliat a n'es carré de Sant Miquel.) digüentli que «*El Miramar Embarrancat*» es un folleto fet de ses tayadures d'es chorizos que publicá sa prensa grossa y per tal motiu, segóns marca sa Lley quedaren designats per sa defensa abogad y procuradó de turno, que per no sebre encare quin día sa fallará, no se tampoch a n'equi tocará treure sa cara per jo. ¿Será cualca agraviat d'es Foch y Fum? ¿Será cualca amich d'en Verga? ¿Será cualca primera espase? Se verá (com deya es *Rectó de Son Piñol*.)

Segóns refencies p'es mes d'Octubre pam mes pam menos tendrá lloch sa vista d'es meu procés, cosa que vós comunicaré per mediación d'aquest simpátich setmanari per si teniu gust d'assistiri ja que allá s'entrada es gratis.

«¡¡*Es Mascle Ros* s'ha venut!!!» (Deyen la setmana passada ets anti-verguistes.) ¿Que dirán are?

JORDI MARTÍ ROSSELLÓ
(a) *Es Mascle Ros*.

Aviat «Calaverades d'un Poll».

Sa placa d' en Lindo

—Bon día tenga D. Pera Miguel. ¿No ma coneix?

—No tench s'honor. ¿Veniú a demaná feina?

—M' ha equivocat.

—No es estrañy.

—Per Estrañy ja basta vosté.

—¿Que es lo que voleu?

—Pues jo venia... D. Pedro... porque la veritat, supós que dat a ses moltes ocupacions que te, s' heurá descuidad de pendre sa placa p' es cá...

—¿Jo cá?

—No finjesca D. Pedro, que jo l' hey duch y no te cap necesidat de pagá recárrech.

—Peró si jo no tench cá ni cussa.

—Si seño, tot es públich sap que te un cá dins es tallé y sa placa.... vamos no heu negüi que es per demés.

—¿Que hem fereu torná boyét?

—En Lindo D. Pedro, en Lindo.

—¿Que Lindo ni Linda!

—Aquell que va mossegá en Tomeu s'Inquero s'altre díassa...

—¡Ah fosca! Sí...

—¿Veu com sa veritat sempre sura? Ja s'hen havia olvidat, ¿no es cert? Aquí te sa placa.

—Peró si aquest cá no pren pláca.

—¿O du cera d'el Corpus? Jo li sostench a vosté, que amb cuestió de cans som especialista y un cá que mossega, necesita placa y morral.

—¡Homo de Deu! Però si es que mossegá a n'en Tomeu s'Inquero, no era cap cá, vá essé en Miquel s'encarragat y la jent li diu en Lindo.

—Dispensi; però prengui sa placa per s'encarragat ja que noltros treim sa subasta per tots ets animals que mossegan.

Y jo dich amb to formal a n'en Bernat de sa Vaca, que en Lindo no ha masté pláca. lo que ha masté es un morral.

Un foquisfumé jove.

Una aixida a Valldemosa

Un quart per les sis faltave diumenje passat, cuant se presentaren es dos contratats automóviles a n'es portal de sa Sociedad Iberia mentres que cosien una trobiguera a D. Pep de ses uyeres.

Serien les sis y quart cuant partí sa caravana, y amb so corresponent *ñoc-ñoc*, despertarem es catalineros y catalineres que cuant sortiren en calsons blanchs y en camieta per veurrermós, ja mos haviem fet enfora.

Mes enllá de S'Esglayeta, trobarem ses cinch carrilades de *protectoreros* (axó de *toreros*.... ejém ejém) que també feyen rumbo a Ca Madó Pilla y a paso lento per po de trabucá.

A s'entrada de Valldemosa, fórem rebuts per una calabruixada de neu y per l'amo d'es forn d'es suspiros.

Ja a Ca Madó Pilla, devallárem d'ets autos, berenarem de porch mort y de formatje vey senes rues, despues de saluda sa fia d'en Nicolau y compañía, persones digníssimes que berenaren de chocolate abans d'aná a missa.

Guiats per la Señora Remolesta, visitarem l'abuelo-voltó que a pesa de tení molts añys, ni

perd es delit ni torna vermey devant ets esterns. Tot seguit anám a veure Ramón Llull y mos quedarem amb ses ganés; partim a s'Estaca, na Ferradura y na Furadada que le verem d'enfora.

A sa pujada abundaren es coros clásichs. Mos afurarem a missa ja que mos venia de pàso per cert que hem vatj treure es calendari per sebre com mos trobavem ja que creya si estavem amb Setmana Santa perque era frequent es terremoto... monjetil.

Arribats a dedalt, posen es dos autos en marxa y a Deyá falta jent ahont ensaborirem un palo dolent y cá.

¡¡¡ROBATORUM!!!

De retorn a Ca Madó Pilla en Vermey (1) sa renegá y no quedá mes remey que aplicarli la mano maestra per ferló parti.

Ja a Ca na Pilla, en Pau Cubano pren possessori d'es fogóns ahont fe un arrós... ¡vaje un arrós! Ets esterns el sa menjaven amb sos uys; ni era crúu ni fad.

Despues de molts de plats y posarmós be de panxa, asesinàrem s'ensaimada monumental que sa fonía dins sa boca mesclada amb quema.

Hey hagué coros, sólos, duos y unisonos.

Partirem cap a Valldemosa, visitarem s'iglesia de Cartoixa, donarem propina a s'escolá y anarem a carregá d'aquells suspiros tant bons que fa l'amo'n Jaume Calafat.

Regressám a Palma, voltám tot s'Arraval, arribám a L'Iberia y saltám de s'auto amb desitjos de torná repeti prest s'aixida.

Un que va menjá y pagá.

Plassa de Sant Antoni N.º 8

Per tení segú un trebay pintat amb bona pintura, no vos heu d'apurá may mentres visca en **Tomeu Gay** qui fa sa feina segura.

Calentures Lluchmajoreres

Es concejal d'es peix o sia es d'es lentes, dijous passat a sa sesió fé sa currada de desvirtuá una denuncia presentada p'es companero Monserrat y no per axó s'alliberá de mostrá es llautó.

Sa tal denuncia fou presentada a sa sesió de día 11 d'es corrent, contra es celadó que convertit en veterinari, sorprengué una pobre dona que havia venguda a vendre formatje, diguentli que no es poria despatxá perque era dolent.

¿Que hey entén s'ase de ses magranes?

Es concejal *Pescado* callá y no digué res, pero a sa sesió de día 18 (que ja hey havia temps per havé arretglat sa martingala,) mos sortí amb so cuento, de que lo que havia fet es celadó era cumplí un'orde que éll amb persona li havia dada, degut a que es veterinari heu havia manifestat a n'es concejal *Pescado*.

¡Ca barret! ¡A otro perro con este hueso!

¿Vuit díes hagué de manesté en *cuatro ojos* per recordarsé de que éll havia dade s'orde a n'es celadó?

¡¡¡Marramaul!!!

¿Y com l'hey poria doná si a les set d'es demati *Pescado* y veterinari encare estan devall es llenso? ¿Y altres arguments no trobá per derrumbá sa denuncia formulada p'en Monserrat?

«Tururut, tururut; qni va neixa ase morirá orelyut.»

NOTICI: Temps enreña, plovién ses denuncies referent a n'es pastós que infrinjeixen sa Lley, pero d'avuy en día ja no arriben dites denuncies.

¿Será que es pastós han tornats bonetlots? ¿Será que es municipals *cobren es barato*?

A s'Alcalde toca averiguaró y que luego mos doni conte d'es resultat de les seves gestióus.

K. K. U. E. T.

Aviat se publicarà «En Supa-Fusa».

(1) (S'automovil d'es pellosos.)

Caparrudesa

—Escolta bacallá sech.

—¿Que demanes pastes ágres?

—Trob que dus es lloms molt mágres per fé béfa.

—Ni et conéch.

—Xerrant amb sa teua amiga a mi m'has tirat es sayo

y jo no he estat may cap payo

ni amb sos beneits he fet lliga.

—Ále, ále; fe es teu camí

y no te posis amb jo.

—¡Domés faltaría axó!

Perque has rigut m'has de dí.

—Futj de devant jo mostél

y no fasses de muchacho.

—Jo no vuy que un mamarracho.

oom ets tu, ma prenga es pel.

—¡Ah bordissot! Futj d'aquí

sinó ta pec un rexés.

—¡Ca dona! ¡Si es per demés!

¿Perque t'hen reyes de mi?

—¿Pero qui s'hen ha rigut?

—¿Y heu negas? ¡No tens consol!

—Vaje no sies betzól.

—.....Crómo.

—Moneyot Pelut.

—¿Vol dí es pel ma tornas pendre?

—¡Vaje futá! No l'he masté.

—Ell jo no heu comportaré

que es meu pel dugas a vendre.

—Bono; basta de xerrá

y segueix es teu camí.

—¿Perque t'hen reyes de mi?

—¡Ves boyano!

—¿Heu vols negá?

¡Mirau! ¡Y diu que no reya!

Amb sa teua cara not

que dius mentides.

—Asót;

m'has feta torná vermeya.

—Vuy sebre perque has rigut.

—Perque tenia ríeyes.

—¡Mal viatge ja ses moneyes!

—Vestén porsell orelyut.

—Tu hem miraves per devant

y no partirás d'aquí

si antes no ma dius a mi

perque era que reyes tant.

—¿Vols sebre idó perque reya?

—¿Que si heu vuy sebre? ¡Está claro!

—He vist un animal raro

que p'es portell es cap treya.

—Axó es un insult pitjó...

un animal... un portell...

—Ves amb cuidado a s'aucell

que ubert dus es gabió.

Péga uyada a n'es calsóns

y veu que sa cosa es certa...

¡Sa Porta d'es Moll uberta

y li veyen es... barcos.

ES MASCLE ROS.

D'Inca

¿Sabeu tots voltros ben volguts lectós que apenas sortirem d'es período electoral, y ja vos vatj posá de manifest a manera de profecia que a la brevedad presensia riem es rompiment d'es BLOQUE?

Sa profecia d'es *Barbó* cumplida queda en todas sus partes y aquest con la satisfacción del deber cumplido.

Anit reunint s'Ajuntament torna presidí s'Alcalde D. Bernad Alzina es qui despues de solventades ses

mes *perentorias* ocupasióus que motivaren sa petició d'es permis, s'ha tornat fe cárrec de s'Alcaldía.

A s'última sesió los Seños Concejals Gelabert y Reus manifestaren qu'es nostro Batle tenía es CARRO ENQUELLAT y que la seva administració deixava molt que desitjá y en camvi el S.º Morey (D. Pau) sostenqué que a nostro Alcalde lo guían bons propósitos lo que falta fá, es que tots los seños Concejals mos es-forsém amb ajudarli y si axi heu feim seguríssim estich que la seya obra resultará fructífera, are si feim lo contrari, serém *participes* d'es fracás y culpables cada un per sí de sa part que mos corresponga.

Es Secretari dona lectura a s'acta anterior y queda aprovada. El S.º Batle fa doná conta d'es telegrama que es molt llustre General D. Agustín Luque ha dirigit a n'es Consistori, essent celebrat per los concurrents.

El S.º Payeras dona conta de sos trabais durant tres díes que encarregat va está de s'Alcaldía dant les gracias a tots los qui prestaren el seu valios apoyo per sa bona marxa de los asuntos administratius.

El S.º Gelabert tracta de sertas frases que no figuren siguiera a s'acte anterior y foren consideradas bastant ofensivas; si be consta que no varen esser ditas en sa intensió de molestá.

El Señor Batle manifestá que no precisa aclarasióus y si li basta es contexto de s'acta de la cual sa dona per enterat y que poch li interesen es díes y díretes de fora de sa sesió.

Sa ventila luego s'asunto administratiu, es qui motiva sertes discussions entre los Seños Morey, Reus y Gelabert y despues de sertes aclarasióus sa dona per suficientment discutit.

El S.º Amengual (D. Miquel) comensa diguent que vertaderament deu havé de regoneixa tot bon Inquero que es triunfo de los tres Seños Concejals independents que tot sols quedaren cuant sa ventilaven asuntos trassendentals, ¡era indiscutible!; a s'hora present ja sa vislumbra que aquell Bloque resentit quedaria, cuant clama a diari administració y mes administració.

¿Cuanta mudanza de aver a hoy! ¡Recordau Inqueros si es sert que EL ZAR D'INCA antes de ses elecciones, clamava fort, cla y llampant que D. Domingo Alzina dins sa casa Consistorial era un administrador modelo digne de tota clase de alabansas?

Avuy per nabs o xerovias ja diu tot lo contrari; que un LILIPUTIENSE d'aquells qui no fan un métro de talla diariament mudi de manera de pensá, es tolerable; pero per un tipo de nou pams d'altari, sa correspondent figura y accés de pretensions; ¡CA BARRET!

Sa Ciudad Inquera presensiant camvi tan radical y fent comentaris; y jo pobre *Barbó* clamant com sempre,

¿No t'asembla poble pagano que es de pésim afecta veura avuy los Seños Concejals Conservadóus y Mauristas fiscalisant una obra de la cual son ells *participes* culpables? Tots aquells qui d'ensá que es *Barbó* iniisiá los aconteixaments actuals y han seguí es curs des debates s'han poguts conensa.

1.º Que los únichs qui han conservat y conservan es siri dret, son los independentes.

2.º Que los liberals del Bloque estan avon estavan sensa mudá de postura contemplant es desbarajuste y vorem com na surtan.

3.º Que Conservadóus y Mauristas per motius que es poble ignora s'altra día alabaven amb'un tot lo que avuy critican y tractan de fiscalisá, lo que equival a dí; trabayen insegús EL TRAPECIO.

Basta per vuy. Vostro conciudadá.

LLORENS BELTRÁN, (*Barbó*.)

NOTA: ¡Fet vandálich!

Corre de boca en boca de tot bon Inquero, sa mes energética protesta per sa sauvatge y malhadada tálla d'abres en sertá finca propiedad de mestre Juan Gelabert a las cuales unésch, sa meva; essent de lamentá que en plé sigle XX sigan empleades armas tan vils y canallescas.

BARBÓ.

ALTRA NOTA: Anit 22 cuant dispost anava a tira ses antecedentes cuartillas a Correus, sa deya que altra tálla d'abres s'havia efectuada.

¿A na quin País vivim? Procuraré adquirir antecedentes y daré details.

NOTA FINAL: Las meas situasióus presentan bon *cariz* si bé encara es Jurjat Municipal d'aquesta Ciudad está actuant. Ja hen parlarém una vegada resolt.

Copia del telegrama

«General Luque a esta Corporación: El sellar los labios renunciando a defenderme fué en efecto sacrificio inmenso; pero es mas inmensa la vivísima satisfacción que me ha producido el vibrante telegrama de ese Ayuntamiento cuyas frases una por una quedan grabadas en el corazón de vuestro=AGUSTIN.»

AÑOS Muchos y Felices.

Informalidad Alaronera

Lo promés sía atés. Noltros amb so número passat prometerem que acudiríem a sa sesió de día 21 y allá acudiré, pero o be fos que es concejals haguessen pres un acord o perque no mos haguessim d'empagahí a devant ells y a n'es lloch seu, com també per evitá es temps que perdém anant a sentí es debats que també

solen essé ordenats p' es cacique d' es seu partit ja que ells mateixos saben que no poren fer ús d' es seu criteri encare que hen tengan y vulgan tant es axí que antes d' obri sa sesió han d' acordá lo que han de tractá a devant es públich, y are mos resta dí que si malament heu feyen es conservadós cuant tenien majoria, are qui son minoria heu fan pitjó, creguentsé que si no hey van no tendrán responsabilidás. De segui axí, vos feréu cómplices de lo que feren es liberals y mauristes es temps que comendaren.

D. FULANO.

Un escamat de Sa Pobla

(Continuació y acabament)

Anit he fet una creu.
Cada vespre a *C'an Simó*.
— ¡Si et contave lo milló!...
— Rés m' estranya d' ell, contéu.
— Jo te diré lo que fá:
Com sa bona criansa espénya, es molt pitjó, perque enseña ets atlotets de robá.
— ¡De robá! ¡M' has dat es brou!
Vamos, bó es es sabreró.
¿Qué fán?
— Es de edad menó entren, si hey duen un óu.
— ¿Vol dí amb un óu heyá entrada?
— Amb un óu poreu entrá.
— ¡Ja veitx qui va replegá es setze óus de sa llocada!
— ¿Tenies lloca posada?
— ¡Si Toni, amb setze óus!
— ¿Amb cuants?
— Amb setze; y es meus jermans han espehyat sa llocada.
— ¡Mirau aquest *Guixa* plana de quin modo sa despert!
— Lo qu' en replega per cert vint dotzenas sa setmana, y si n' hiá cap de nial axí mateix pot passá.
— Pues jo privaré d' aná es meus jermans p' es corral.
— Jo, posaré p' es can tóns un anunci que dirá:
« ¡¡Pares, no deixeu aná ets atlots p' es niaróns!! »

S' ESCALIVAT.

ESTELLICONS

¡Uey! ¡Ja está encuadernat!

Tots es lectors que dugueren folletins de «UN VIATJE A S' ARGENTINA» per encuaderná, acompanyats d' es corresponent recibo, poren veni a recuhirlos cada ú es seu, cualsevol dia de les vuit d' es dematí a les dues d' es capvespre.

Fumassa de Mancó

(Correspondencia atrassada)

Be heurás de conveni ara, Miquel, *malgré* es teu marcat pessimisme, que ses coses sa componen y anám camí de sa pau.
— Si; ara li fan es mánech, massa trop jo qu' hey ha mar de fondo. ¿Y a n' aqué diu tu compondre, Pep?
— Homo, ¿tu ja saps qu' es *seuveljins* tenen una promesa feta de du ca d' any San Sebastiá a Santa Lleucia sa derrera festa de Pasco y era costum des mancorins d' anarlós a rebre en processó a sa creu, y recordet qu' ara fa dos anys, a causa de sa guerra no l' hey dugueren.
— Prou que m' hen recort, per cert que tenia molta pena de veura que sa perdía aquesta costum que mos deixaren es nostros antepessats.
— L' any passat es de Seuva cumpliren sa promesa, pero es fumats de Mancó digueren que *necacuá* y enguany de Mancó ha sortit una comissió per aná a esperá es de Seuva, composta de sa primera autoritat, en so seu flamant bastó en borles y un enviat de ses altres regions; ademès han repicat ses campanes, han ubertes ses portes de l' iglesi y els han feta una raieta com un qui vol y no pot, o, a s' enrevés. Aixó demostra qu' estám en vies d' arreglo.
— ¿Y perque no hey ha anat sa processó com era costum?
— Perqu' es Turch encara no ha cedit del tot.
— Ni cedirá per algo es Turch.
— Ja vorás cuant sa doni conte qu' es Rus li falta.
— Vamos, homo, no digas desbarats.
— Y aproposit; m' han dit que l' *abate Palies* ha retirat sa maleta y ja no s' en va. ¿Que no el volen ets alaronés?
— Es qu' espera s' amnistia.

B. Martorell.

Calsát de moda.--Colón 68

¿Que no heu vist es mostradó de Can Rafel Estarellas? Tant per mascles com famelles hey te un **calsát** superió, de gran *lujo* y duració que dona bon resultat, es pot dí que és es **calsát** mes ben fet y mes ségú pues sa persona que el dú camina amb comodidad.

Cafreñas de Felanix

Tenim per aquí una partida de cafres, que sols los falta un carretó y unes guarnicións tanta arriesa duen. Fan sa béfa demunt un imposibilitat perque están segús que aquest no los ha de da lo que sa mereixen o be sia un esplet de *trompades*.
Perque vejieu ahont arriben es seus graus de cultura, aquí van dos botons de mostra.
Abusant de sa seva paciencia, el tancaren dins s' escusat d' es Teatro Principal que sols de pensaró ja m' acub. ¿Quin cástich mereixen aquests bárbaros?
Dilluns a vespre (per riure) li investiren amassanló de mort y además d' es susto consiguiunt li rebassaren es botons de s' americana.
¿Trobau lójich que un homo que *no hey es tot*, haje d' essé victima d' aquests desantranats?
No y mil vegades no y si segueixen, seran publicats noms, llinatjes y apodos, a fi de que tot Felanix s' enteri qui es sa cuadrilla d' es cor de jeneta.

Un qui te amor propi

Somiadores Arrabateres

Son tres o quatre fadrines capitaneades per una casada que esta *amb estat de siti*, les quals van a contá es sómits a un endevnadero sabaté vahinat, es qui les aconseya lo que a ell li convé.
Tant ses buides com sa plena molt de cas li solen fé
Alerta que es sebate vos aficará s' elena!

D' Esporles

Altre no mos na faltava! ¡Oh quin ball s' ha mogut a n' aquest poble! ¡Qui havia de dí que un peu de ribella fos capás d' endeviná cuantes de vegades han jegut amb mascle ses atlotes d' aquest poble!
No poseu cap dupte que tot heu diu es peu de ribella.
Are sols falta que enllóch de dormi amb mascle, vos familiariseu amb pestanagas y raves, coses que també heu dirá es peu de ribella y pitjó per voltros.
Si voleu endeviná lo que ha fet una famella es ditxós peu de ribella totduna vos ho dirá.

De Solle

Fa tres setmanes reberem un article reseñant sa velada de sa Sociedad *Pro Patria* celebrada a la Defensora pero com que no hey cabé esquinarem s' original pero axí mateix algo mos recorda de lo que deya.
Parlave d' una poesia escrita exprofesa per aquesta velada, poesia per fé entrá en Valent a n' ets espectadós y amb total segóns referencias, resultá esse una verdadera lata.
Sentim vivament s' havé esquinat s' original, pero para todo hay tiempo.

De Euje

Per aquí tenim un homo de foch, natural de Binisalem que no dích es seu nom perque heya un objecta de contra bando contre es *monopolio de cerillas* y no vuy essé denunciat per una cosa tant poca. Dit homo brevetje que te es nombrament de capataz facultatiu (heu creim, tota vegada que l' ha tenguda per fe un pou de vintidos pams de diámetro per sercá... carabó) y moltes altres, encara que trastornades y si alguns ciutadans el miraven desde aquesta altura, tal vegada ni vorian de mes *Sobre salientes*. Per lo tant li aconseyam que tengui sa llengo dins sa boca que de mes fieros quell n' hem morts.
¡Miau! ¡Miau!

Un Torero.

Radiograma de molt enfora

A S' Arracó tenim comerciants de rel, un dels quals es l' amo'n Miquel que avon sevuya se troba ja fa negoci, are ha comprat un bossí de terra o milló dit de calanque a Sant Tem que dona hasta la ma y gracies a sa seva elocuencia ha estat capás de convertir uns seños de morro llarch, reconés mes ríchs que s' gri que desitjosos de aná a veraneá *en aquel poético paraje* per confortarsé es pulmóns que tenen espanyats degut a ses fatigas y ses rabiades que han tengudes dins es

seu comers. L' amo'n Miquel los ha aficat dins se seva carabassa que comprantli un solar dins sa seva terra, ferí una caseta y anari a pasari s' estiu, alló los allargaria sa vida de deu anys mentrés tant ell amb sos dobés que cobraria aniria *pasando el tiempo*, ja que viu a alla es está en el Eden y del contrari es qui vivian a ses altres plajes o a na Caragole, estaven amb sos pescadós y en sos pobres, ja que a sa seva terra només hi hauria la *Aristocracia Raconense* pero ets atlots que coneixen l' amo'n Miquel y saben que només prega pes seu Sant, li han fet aquesta cansó:
L' amon Miquel ja no trau negoci francés y arranca comprantmós sa *Punta Blanca* barato y ven a bon preu.

Queixa fundada

Ha vengut a queixarsé es dueño d' es *Cavallitos* d' el Ram, el cual se dirigeix a D. Miquel Oliver, notificantli que está essent victima d' una injusticia.
Anguany li han fet perdre es 50 per 100 amb so ferli posá es seu negoci, retirat de sa fira y es molt lamentable de que pagant es seu corresponent tribut, no puga teni un puesto aprop de sa fira, allá hont el sedeixen a n' es *pilla-dineros* de ses botelles y ses llaunes.
Encare que sia estranjé, esperám d' es que sa cuida d' es solás, que un altre any li sedesca un puesto ahont puga treure es cárrech o de lo contrari, mos n' ocuparem detengudament.

A una serverina

Catalina d' es carré de sa Sastrería, tu que festetjes aquell estufat que envia ets originals a Artá perque no sa fia d' es de Son Servera; amb so camina que tens de *entretenida*, fe el favó de no preteni tant que es serverins ta coneixem y si no canvias, amb un parey de cremeyonades, ta ferem coneixe per tot Mallorca.
¡Viva tu gracia CURRA!

Jo mateix.

A ún que vol essé molt

Ja fereu a sebre a n' aquest fanfarrón electricista president de sa Sociedad *Madegolfos*, baritino, Charlot, torero y altres herbes, que hen tornarsé casá a dins es Castell de Bellvé y convidi ets amichs, procuri no posá faxes postisses a n' es purós y amb particulá a no tocá es ridícul fentlós pagá una pesseta per barba.

Santacatalinerades

Vatj aná a ca's potecari per comprá un *unsa y mitja* de magnesi, fent tracto amb so dependent per un real.
Cuant ja la m' hen duya, surt es Mulato etsijntmé que pagás 0'15 pts. mes per sa magnesi y jo agafant es velló, deix sa magnesi diguent que a n' aquell preu no servia per jo. Partesch y cuant som a n' es portal es Mulato ma tira sa magnesi a n' es clotell... ¡Ah bárbaro!
¡Vaje un sistema de fe parroquians!

Ca na Maria d' es cego

Segóns mos comunican es fiys d' es difunt D. Cayetano F. Flores, acaben de rebre un exténs surtit de géneros de primavera y estiu e igualment mos participan que es tallé de Sastrería, corre a cárrech de s' acreditat y conegut D. Ricardo Tobaruela.
Agrahim s' atenció y recomanám dita casa a n' es nostros lectors.

A mestre Pera de s' Hostal d' Alaró

Digaumós a veure si amb aquesta temporada que heu estat a Barcelona, vos han mostrat de fe trémpep amb sa tinta perque de poch ensá la mos venéu clara com s' aigo.
Mos agraden ses coses clares però... no tant.
Sa parroqui fojirá si no venéu tinta bona.
Si vós no sabeu mesclá que la vos mescli sa dona.

De Solle

Seria necessari posá un correctiu a l' amo de cert café que du sa banca d' es *bacarrá* y segurament te sa *baraja* marcada, per lo cual fa *net* tothóm.
Per avuy no l' anomenam, pero axí mateix li preguntám:
¿T' agradaria que un fiy teu trabajás tota sa setmana y es disapte los jugás y tu no tenguesses per aná a cercá un pá de pesseta? Y si tenguesses sis o set infants y sa dona, despues d' haverté *afeitat*, ¿los daries una beguda de guix perque los durás sa panxada?
Es malahit joch, causa molts de disgusts a Solle y fora de Solle. ¡¡Que muerá!

De s' astillé de Na Ferradura

Per Capdepera hen pasen de salades.
S' altre día un patró passave amb una barca, demanant auxili per lo cual l' amo'n Pep, mestre'n Toni y mestre Nicolau, apresuradament li tiraren sa primera corda que los vengué a má, resultant que aquesta esta-

ve alquitranada de fresch y soyá sa roba a n'es naufrago.

Aquest prengué sa cosa malament, y enllòch d'agrahí s'ausili, los insultá diguentlós es nom d'es porch.

¡Haguesseu dit que no frissaveu sant homo y haguesseu anat p'es poble a cercá una corda nova!

¡Axó ma faltava! (Per Manacó.)

Desde Manacó he rebut una carta firmada per UNA FAMELLA (y segurament dictada per mes d'un MASCLE.) amb la cual ses frases mes falagueres que heyá son: *hermoso, gracioso y gran talento.*

¡Cap com aquesta! ¿Jo hermoso? Que heu demanin a D. Juan March y en Verga que contesti. ¿Jo gracioso? Aquesta famella ¿? deu essé admiradora d'en «Miret.» ¿Jo gran talento? ¡Molta fam y un botifarró d'un pam!

¡Una atlota xiflada p'es MASCLE ROS! ¡Ca barret! ¿Que vol di ca? ¡Som un incrédul! Cualca día haviem de comensá. ¿Ma ferá rompre sa neutralidad aquesta famella? ¡Qui sap!

Sobretot; si mascles son ets autòs de sa carta, sa presa de pel no ha estade molt grossa perque anave afaitat de fresch y si es lo contrari, ¡adelante! que jo per ses famelles m'ho deix tayá tot, menos lo que elles necesiten para sus quehaceres.

El hermoso ¡Miau! MASCLE ROS

De Santa Catalina

Se fa a sebre que a n'es carré de Sant Matji nesciten una dida per criá un bargantell de vintium Nadals perque encare pren llet de viveró.

Noltrós poseriem mes, pero basta di que un veinat mos ha dit que en s'anit ha sentit un *ue* que plorave.

Kaiser.

Radiograma Arrabalero

Hornabeque—Niñas saltan corral jóvenes al Perú, semana datos daré.

Agencia Pierrot.

De Manacó

Com a socio de la «Sociedad d'es Guapos Manacorins.» avís a n'es veinats des carré den Cadena y a n'es poble en general, que han inventad una telegrafia, que sa diu «Sa veta blanca.» pues segóns me enterad, dues jovenetes, per avisá a s'enamorat, posen a una persiana, una veta blanca, que vol di, si poren o no entrá, tant de nit com de dia, aquestes pollas de mes amunt de «C'an Chine.»

Antes eran campesines y tenian tanta presa d'es jovenets que s'asustaven; y are que estan a dins la vila han cobrad tant d'orgullo, que no se posen segóns amb aquí.

Son dues pollas morenas molt inflamadas de «pecho» duen s'espalle empinada com igualment tot es «cuerpo». Aquestes dues famelles que tant gros s'orgullo duen a n'es seus brasos les lluen dos aros, talment «armelles».

Jo som un d'els qui acostuman a insultá.

Pedro Colflori.

Ajencia de Casaments

Ses dones a n'aquest Mon quedá per *tietes*, es una cosa per elles de tant mal afecta, com posá un pedás negre a uns calsons blancs y per evitá aquest odiós estat, dimars d'aquesta setmana sa reuniren a un espaciós local d'es carré d'es Bastaixos, un floret de famelles que ja han cumplits *los treinta*, acordant per unanimidad sa fundació d'aquesta ajencia y aprovant també s'article únich d'es seu vijent reglament que diu axí: «Se procurará por medios legales complacer a las asociadas.»

Ja heu sabeu; sa qui no sa casa es perque no vol; y per mes detalls vos dirijiu a n'en Marieta que's es president gestó, y vos assegur que si l'escoltau pronta vos engolireu s'am tanta es sa seua maestria amb so fé s'article.

Colau ten coneixement
cuant digas ses parauletas
sinó et posarém faldetas
y et ferém un monument.

Vasnosasca.

De Binisalem

¡Pixedis! o Pixedis, a tú to dic; convendria que en lloch de posarté en sos asuntos de algunas señoretas o d'alotes de bona casa, ta cuydasses de cercá un enemorat per tú y al menos es dies de festetjá ta feria rentá sa cara y aquell bulicót de pel que dus penjat el ta aclariria perque avuy en lloch de pereixe una cove pereix... ¿Saps que pereix? has vist may aquelles cordes que fan oló d' enclitá que emarren en Jaime II dins es Moll de Palma? Idó no heyá molt; ¡Saps quen dús de seról Pixedis!

Voldria que equest avís ta fes efecta perque de lo contrari, la semana que vé, sortirá en porte es teu retrato en so nom y llinatjes acompeñat de tota sa teya vida y de totes ses passes tortes y dretes que has donades, y creumé que en pegarás una penxada de cara-

basses de s' hort d' es veinat que si no rebentes en sortirás berato.

Pixedis fins sa qui vé
carabases menjerás
fins que axó tu ma dirás.
¡Voldrie que t' enás bé!

En Ballesteros

NOTA: La setmana qui ve publicarem s'ensiám d'es Rectó y es lloros.

Lleterófilas

Pareix que a sa Central de sa llet, tot sa fa per sa madona, pues s'altre día tengué un collich y es señó que li te molt d'afecta n'hi enviá deu mesures, resultant que es parroquians, sa quedaven sense sa llet que los corresponia.

¿Es just axó que per na Catalina hajem de dijuna es lleterófilas?

En Toni de ses Estores te sa paraula.

Toni no síes gorá.
No alábis sa teua dona
perque malament mos sona
sa llet que es señó li enviá.

De Campanet

Sa brega de s' Alcalde y es pastó.
Dret demunt es portal d' un café d' Inca, estave es nostro carnice Alcalde, cuant s' hi presenta un pobre pastó perque li pagás un xot que li devía.

Derrera sa mala contesta de s' Alcalde, es pastó abrahoná un garrot que duya y com que es nostro Alcalde ja sap que en veure ennegulada de garrots plouen garrotades, heu doná a ses comes.

¡Homo de Deu Señó Alcalde! ¿Vosté qui ha de dá llum dona fum? Per doná etemple a n' es poble, ja sa pot aplicá una multa de 10 o 15 pesetas a vosté mateix y que es fassa públich a demunt tota sa prensa y axí veurán que no fa parts y cuarts; que tothóm passa per sa rasadora.

Jo trob que ha de pagá es xot
a n'aquell pobre pastó
ja que será molt pitjó
si li fa ensumá es garrot.

Un avis de Son Servera

P'es bé teu, subjecte serveri, te volem fe es siquent avis: Xerafi; per demostrarte lo infeel que t'es sa teva atlota, has de sebre que juntament amb na Punta, s'hen van a fe truites y «otros comestibles» dins ca's seu veinat y cosi, amb aquest, y en Biel es ferré, mosso, veinat també seu.

No has d'esse tant betsól, Xerafi, que heu consentis; perque pots suposá que; no se fa res per no res, y mes si tu haguesse, com jo, vist algunes obres seves, que encare que no te pugá di res suposen molt.

Per tant Xerafi Buete,
apura tu aquests extrems
perque na Fransineineta
no ta pegui panxedeta
que; li duri molt de temps.

El verdadero, PERE NIAL

Rabasóns d' Rita

P' es barrio de Santa Catalina s' hi passetje una moreneta, que piropea a tot mascle que passi aprop d' ella.

Diumenje a posta de sol, en Bernat va essé victima de na Maria qui voluptuosament li digué amb veu dolça: —Adios Bernadet, tot m' ho robes. En Bernat li contesta: —Y tu gitana, ja fa estona que m' estires ses cordes d' es meu guitarra. —¡Polissardo! ¡Tot es teu.

Aquí seguí concert de piano ahont en Bernat tocave es *sostenidos* y na Maria li tocave es *bemols*, però trapitjos desconeguts los interrumpiren sa pessa que tocaven y sa perdèren de vista per sa vía d' es ferrocarril.

Jo no se que varen fé
perque no feyen renou
peró si heyá res de nou
éll no heurá estar es primé.

Es Centro Obré prepara una gran festa p' es prime de Matj y una visita a n' es companeros de Capdepera y segóns sa diu serán acompeñats per sa banda que dirijeix D. Toni Gill amb so seu extens repertori. S' enseñen nins y nines per recitá monólechs y poesias y además si heyá temps, cantarán amb música un coro.
¡Visca es Progrés! ¡Visca sa Festa d' es Trebay!

Judici de faltas

Per avuy a les tres y mitja d'es capvespre, están citats es Barbó y es Mascle Ros per asisti a un judici de faltas a devant es jutje d' Inca, però com que es Mascle Ros es natural de Palma y si heyá faltas a Palma les ha comeses es jutje d' Inca es incompetent amb aquest asunto.

Amb so tren de les dues partirá Es Mascle Ros a Inca y es vespre hey heurá paella d'arrós amb muselos.

De Puigpuñent

A n'aquestes dues sastreses tayadores de sayos, es necesari posarlés un correctiu a fi de que s' esmen-

din, perque heyá na Llarga que ja no pot fe mes de lo que fá y li haurém de posá un sello y enviarlé a Galilea y a na Curta, o que enmendi es llenguatje o que la facturin cap a n' es carré de Velazquez de Palma.

Invitació

La Junta Directiva d' es nou «Centro Obrero Maurista» mos convida a s' inauguració que tendrá lloch diumenje día 28 d' es corrent, a les set d' es vespre a n'es domicili social que ha d' ocupá dit Centro—Carré de Pelaires 98.

Agrahim s' atenció, assistirém a s' inauguració y la setmana qui ve hen ferem menció y dirém lo que sia de rahó.

Pregunta

Ja tiraren el Malaquin a s' aigo.
¿Sabeu perque va esse tant mal de tirá a la má?
A la una, a les dues, a las tres... ¿no heu endevinau? ¿Voleu sopas?
Pues perque estave enterra.

Velódromo

Diumenje si Deu heu vol y no plou, sa celebrará sa ditxosa carrera de dotze hores per la cual un fuy del comerciante D. Juan March y Ordinas regala 100 pesetas per una prima a les cinch d' escapvespre.

¡Bien p' en Vergueta!

Objectes perduts

Una gujeta de corbata figurant una guitarra d' 6. Sa gratificará es qui l' entregui a sa Direcció de Foch y FUM.

Una crossa d' un coix que camina malament.

Uns cordóns de sebata.

Una bufeta que no es d' el Ram y una señora d' es carré de Rey Sancho, segóns deyá La Última Hora, tambe perde sa cotorra petita o sia UNA COTORRITA.

Couplets de FOCH Y FUM

S'atlota de s'artillé

Música de «Alma Andaluza» (Yo soy la mejor torera.)

Jo som sa milló cuinera
que desempeñy bé ses óbres
vatj per Plassa amb sa panera
s'artillé ma ve derrera
perque li doni ses sóbres.

Plegats passám sa vetlada
parlant de s'artillería
y drets a demunt s'entrada
éll entre bomba y granada
ma fa cualca moxonía....

Tirém.... tirém.... tirém.... ¡Xim! ¡Pum!

Es una mala eine
cuant fa maitx y calla,
m'arma sa batalla
y fa molta feina,
a mi no hem retjira
figuravós
que és es canó que tira
42.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui ve: «ES PICA-DÓ DE SAL.» Música de «Amor Ciego.» (Couplets d'en Quitolis el Sacristán.)

Endevinaya

Cuant nesch ja ball de primera
ballant, ballant moriré
y amb que no tenga ballera
dins sa fossa ballaré.

(Sa solució, la setmana qui vé)

Requiebro

A una llatera: Si necesites cap béc, ja m' avisarás.